

Innst. 430 S

(2012–2013)

Innstilling til Stortinget fra finanskomiteen

Dokument 8:83 S (2012–2013)

Innstilling fra finanskomiteen om representantforslag fra stortingsrepresentantene Ketil Solvik-Olsen, Christian Tybring-Gjedde, Kenneth Svendsen, Ida Marie Holen og Robert Eriksson om inntektspolitisk samarbeid gjennom statlig deltakelse i lønnsoppgjøret

Til Stortinget

Innledning

I dokumentet fremmes følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen i fremtidige lønnsoppgjør aktivt medvirke til at konkurransekraften i norsk industri opprettholdes ved at det i revidert statsbudsjett fremmes forslag om skatte- og avgiftslettelser som et bidrag i forhandlingene.»

Det vises til dokumentet for nærmere redegjørelse og begrunnelse for forslaget.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Gunvor Eldegard, Gerd Janne Kristoffersen, Marianne Marthinsen, lederen Torgeir Micaelsen, Torfinn Opheim, Knut Storberget og Dag Ole Teigen, fra Fremskrittspartiet, Jørund Rytman, Ketil Solvik-Olsen, Kenneth Svendsen og Christian Tybring-Gjedde, fra Høyre, Gunnar Gundersen, Arve Kambe og Jan Tore Sanner, fra Sosialistisk Venstreparti, Geir-Ketil Hansen, fra Senterpartiet, Magnhild Meltveit

Kleppa, fra Kristelig Folkeparti, Hans Olav Syversen, og fra Venstre, Borghild Tenden, viser til at dokumentet har vært oversendt finansministeren for uttalelse. Svaret fra finansministeren av 19. april 2013 er vedlagt denne innstillingen.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, ser med bekymring på todelingen i norsk økonomi, men viser til brevet fra finansministeren der han advarer mot å blande sammen skattepolitikk og lønnsoppgjør. En slik sammenblanding er ikke et godt svar på de utfordringene Norge står overfor. Vi må ikke undergrave det ansvaret partene i arbeidslivet har for å holde lønnsveksten innenfor rammer som konkurranseutsatte næringer kan leve med over tid.

Flertallet peker på at skattelettelse som tiltak for å dempe lønnsveksten er prøvd på 70-tallet og at det ikke slo heldig ut. Målet var å øke kjøpekraften til lønsmottakerne og samtidig bedre konkurranseevnen til bedriftene, som da slapp å betale ut lønnsøkninger hvert år. På tross av skattelettelsene ble lønnsveksten tosifret. Dette førte til at statsfinansene og norsk økonomi ble kraftig svekket.

Flertallet støtter opp under frontfagsmodellen som bygger på at lønnsveksten over tid må holdes innenfor rammer bedriftene som eksporterer, kan leve med. Flertallet understreker viktigheten av at gjennomføringen av lønnsoppgjøret er partenes ansvar. Dette er et av de viktigste elementene i den norske modellen. Hvis staten skal delta aktivt i lønnsoppgjøret gjennom skattelettelse, vil dette undergrave den norske modellen og ansvarliggjøringen av partene i arbeidslivet.

Flertallet mener at det beste bidraget myndighetene kan gi i lønnsoppgjøret er å føre en forsvarlig økonomisk politikk. Handlingsregelen legger til rette

for stabile forventninger om utviklingen i priser, renter og økonomisk politikk. Dette er etter flertallets mening det viktigste for partene i arbeidslivet å være trygge på når de går inn i lønnsoppgjørene.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til begrunnelsen for forslaget og for øvrig finansministerens svar. Disse medlemmer merker seg at regjeringen ikke evner å ta en mer aktiv rolle i lønnsoppgjøret. Når komiteens flertall «mener at det beste bidraget myndighetene kan gi i lønnsoppgjøret er å føre en forsvarlig økonomisk politikk», må disse medlemmer bemerke at ingen partier på Stortinget har til hensikt å føre en uforsvarlig økonomisk politikk. Disse medlemmer mener denne frasen blir stående igjen som tannløs.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen i fremtidige lønnsoppgjør aktivt medvirke til at konkurransekraften i norsk industri opprettholdes ved at det i revidert statsbudsjett fremmes forslag om skatte- og avgiftslettelser som et bidrag i forhandlingene.»

Forslag fra mindretall

Forslag fra Fremskrittspartiet:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen i fremtidige lønnsoppgjør aktivt medvirke til at konkurransekraften i norsk industri opprettholdes ved at det i revidert statsbudsjett fremmes forslag om skatte- og avgiftslettelser som et bidrag i forhandlingene.

Komiteens tilråding

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til representantforslaget og råder Stortinget til å gjøre slikt

vedtak:

Dokument 8:83 S (2012–2013) – representantforslag fra stortingsrepresentantene Ketil Solvik-Olsen, Christian Tybring-Gjedde, Kenneth Svendsen, Ida Marie Holen og Robert Eriksson om inntektspolitisk samarbeid gjennom statlig deltakelse i lønnsoppgjøret – vedtas ikke.

Oslo, i finanskomiteen, den 6. juni 2013

Torgeir Micaelsen

leder

Gerd Janne Kristoffersen

ordfører

Vedlegg**Brev fra Finansdepartementet v/finansministeren til finanskomiteen,
datert 19. april 2013****Dokument 8:83 S (2012-2013) Representantforslag om inntektspolitisk samarbeid gjennom statlig deltakelse i lønnsoppgjøret**

Jeg viser til brev 9. april 2013 fra representantene Ketil Solvik-Olsen, Christian Tybring-Gjedde, Kenneth Svendsen, Ida Marie Holen og Robert Eriksson der det fremmes følgende forslag:

Stortinget ber regjeringen i fremtidige lønnsoppgjør aktivt medvirke til at konkurransekraften i norsk industri opprettholdes ved at det i revidert statsbudsjett fremmes forslag om skatte- og avgiftslettelser som et bidrag i forhandlingene.

Forslaget begrunnes bl.a. med at “...staten bør ta en mer aktiv rolle i vårens lønnsoppgjør for å motvirke at konkurransevnen svekkes ytterligere. Et slikt myndighetsbidrag kan være å redusere skatte- og avgiftsnivået slik at behovet for store bruttolønnsøkninger blir mindre. Dette vil sikre arbeidstakere en god kjøpekraftsutvikling uten at kostnadsbildet for virksomhetene øker tilsvarende. Konkurransesatt næringsliv vil ikke tape så mye konkurransekraft som et tradisjonelt lønnsoppgjør kan medføre”.

Videre fremheves det at “Treparsamarbeidet skal være et samarbeid mellom tre parter, nemlig staten, arbeidsgiverorganisasjoner og arbeidstakerorganisasjoner. Det kan i dag være vanskelig å se hva som er statens bidrag i dette samarbeidet utover å stille med riksmekleren og lokaler til forhandlinger”.

Jeg viser til vedlagt brev av 13. april i fjor som tilsvar på Dokument 8:67 S (2011-2012) Represen-

tantforslag om inntektspolitisk samarbeid gjennom statlig deltakelse i lønnsoppgjøret.

Jeg pekte der på at å koble sammen skattepolitikk og lønnsoppgjør ikke er et godt svar på de utfordringer vi står overfor. Vi må ikke undergrave det ansvaret partene må ha for å holde lønnsveksten innenfor rammer som konkurranseutsatte næringer kan leve med over tid. Årets lønnsoppgjør er nå godt i gang, og resultatene så langt tyder på at partene er seg dette ansvaret bevisst. Tilleggene det er blitt enighet om er mer moderate enn i de foregående årene. Nå er det viktig at andre sektorer følger opp dette i sine forhandlinger.

I årets forslag skriver representantene at en eventuell skattelette må dekkes inn gjennom å redusere utgiftene på budsjettet, men angir ikke hvilke utgifter de vil kutte. Representantene unngår dermed å ta stilling til hva lønnstakerne må gi avkall på i form av reduserte tjenester eller stønadsordninger for å få lavere skatt. Jeg vil uansett advare sterkt mot å frigjøre seg fra handlingsregelen.

Regjeringen legger vekt på å føre en politikk som legger til rette for å drive næringsvirksomhet og for et godt fungerende arbeidsmarked med lav arbeidsledighet. Det er også viktig for partene i arbeidslivet. Vi skal heller ikke undervurdere betydningen av den dialogen og samordningen som finner sted i det norske systemet for lønnsdannelse. Norske myndigheter både deltar og legger til rette for denne samordningen. Det tekniske beregningsutvalget for inntektsoppgjørene (TBU), som administreres av Arbeidsdepartementet, og Regjeringens kontaktutvalg, som ledes av statsministeren, er viktige institusjoner i denne sammenhengen.

